

viste et fælles ansvar for de momsændringer, som sker som følge af, at Sverige, Finland og Østrig pr. 1. januar 1995 bliver nye medlemmer af EU, og dér lykkedes det også at finde en fælles og konstruktiv løsning, sådan at det problem ikke er et negativt problem for os. Vi kan glæde os over det positive, der ligger i, at de tre lande bliver nye medlemmer af vores Fællesskab.

Et tiende emne, vi ønskede på dagsordenen, var midler til en handlingsplan inden for informationsområdet år 2000, og det lykkedes at få midler til den handlingsplan, som aftalepartierne så skal udfylde, og det er en fremragende måde at sætte sådan noget i værk på, nemlig først at finde pengene og rammen på baggrund af et større oplæg om de mange spændende elementer inden for informationsområdet år 2000 og så derefter udfylde rammen med en egentlig handlingsplan.

Et yderligere emne, vi ønskede drøftet og løst i forbindelse med finanslovforhandlingerne, var ordning af beskatningsforholdene for udsendte bistandsmedarbejdere. I stedet for at det skulle stå i en tekstanmærkning i finansloven, har vi nu fået lavet en konkret lovgivning, og det lykkedes også at få den gennemført.

Et tolvte emne – er det blevet til i den lange række – er, at vi har fået aftalt nogle måder at begrænse fejludbetalinger fra det offentlige på, ved at man har skabt en hjemmel til både at opsamle og anvende de helt aktuelle lønoplysninger m.v., sådan at man i højere grad end i dag kan se, at her er der ikke nogen grund til udbetaling, og det vil sige, at man også kan hindre, at en fremtidig restance opstår.

I sammenhæng med det er det også lykkedes at aftale en lang række effektfulde indgreb mod restancer i øvrigt. Der er tale om en lang række initiativer. Det ene er afskæring af muligheden for deltagelse i offentlige udbud, såfremt man har større offentlig restance. Det andet er gennemførelse af muligheden for det offentlige for at bruge et skyldnerregister, hvis man har aftaler om afdrag i forhold til en offentlig restance, som ikke overholdes, eller hvor det ikke er muligt at etablere en aftale.

Der er opnået enighed om skærpede krav til sikkerhedsstillelse for virksomheder, hvis betalingen af deres restancer til det offentlige ikke er stabil.

Endelig er der opnået enighed om stop for registrering som erhvervsaktiv, hvis der har ligget en lang række forhold forinden, som kunne karakteriseres som konkursrytteri. Altså alt i alt et

ganske effektivt skridt i retning af at begrænse de alt for store offentlige restancer.

Et fjortende emne, som vi også fik på dagsordenen, var spørgsmålet om at skabe nogle frihedsgrader til at drive henholdsvis postvæsenet og DSB på et mere forretningsmæssigt grundlag, og vi har opnået aftaler dels vedrørende Post Danmark, dels en rammeaftale om DSB for 1995-98, som gør, at vi med lidt større tiltro kan håbe, at de arbejdsvilkår, som bydes inden for både Post Danmark og DSB, vil være så gunstige, at man kan få både post og tog til tiden.

Vi fik en række mindre ønsker opfyldt i forbindelse med satspuljeforhandlingerne i henholdsvis arbejdsministerens og socialministerens regi, en aftale, som kom til at omfatte, og som skal omfatte SF ud over de aftalepartier, der er blevet enige om ændringsforslagene til finansloven generelt.

Endelig et sekstende emne, nemlig det, der er det mere overordnede, og som jeg vil vende tilbage til i morgen: En samlet stramning af finansloven, hvor det, der var et ønskeligt socialdemokratisk signal – og det ønske blev også opfyldt med de elementer, jeg har nævnt her – var en stramning, der i øvrigt isoleret set er lidt større, end det samlede resultat endte med at blive. Men set på den socialdemokratiske del af det er der en ganske markant opstramning af det samlede finanslovsforslag.

Der var også ønsker fra den anden side end fra socialdemokratisk side – det vil vi også kunne høre senere i dag, men jeg vil inddrage lidt af det her – nemlig fra kommunal side, hvor der var ønske om ændring af søskenderabatten, forstået på den måde at vi endte med en løsning, hvor forældre skal betale for den dyreste plads til ét barn, men så får 50 pct.s rabat for de øvrige børn i institution.

Dette blev modsvaret af en forøgelse af børnefamilieydelsen, og jeg tror, at det generelt, når vi lige har vænnet os til overgangen, er en fornuftig ordning, som vil betyde, at der ikke optages pladser, som man ikke har den absolutte brug for.

Det samlede billede på det her område er, at af de ca. 600 mio. kr., som Folketinget tidligere anvendte til at indføre søskendemoderationen, er der flyttet om på ca. 175 mio. kr., og samlet betyder det, at vi har ryddet en sten af vejen frem mod en pasningsgaranti ved udgangen af 1995, og det er et hedt socialdemokratisk ønske, at kommunerne kan opfylde den garanti.